

فرهنگ رزنی

پنج‌شنبه

۳۱ خرداد ۱۳۹۷

۷ شوال ۱۴۳۹

۸ صفحه/شماره ۳۸۷۶

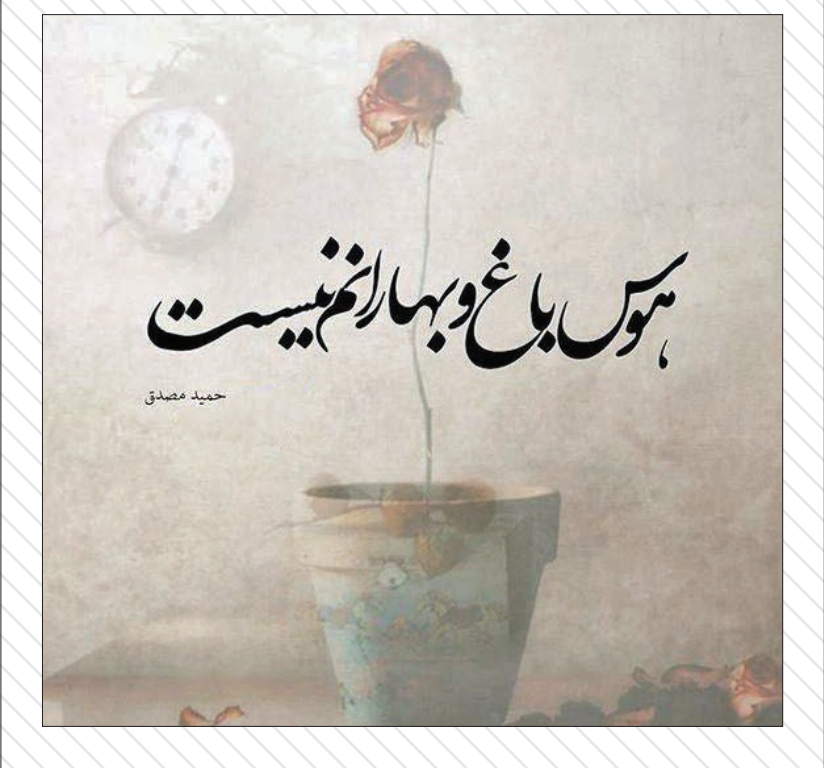
حکمت روز
پیامبر اکرم (ص)

بهترین مؤمنان کسی است که با مؤمنان آنس بگیرد و کسی که انس نکیرد و انس نپذیرد، خیری در او نیست. امالی (طوسی) ص ۴۶۲ - بحار الانوار (ط-بیروت) ج ۶۴، ص ۲۹۸

مناجات
خواجہ عبدا... انصاری

الهی! <p>دیدهای ده که جز تماشای ربوبیت نبیند و دلی ده که غیر از مهر عبودیت تو.</p>	الهی! <p>پایی ده که با آن کوی مهر تو بوییم وزبانی ده که با آن شکر الای تو گویم</p>
---	---

با شاعران

خراسان به روایت فراسان
۳۱ خرداد ۱۳۴۴

سیل سه چویان را با خود برد

۵۳سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: سیل در قریه بقمج دو چویان و ۵۰هزاراس گوسفندو در مجموع در چند قریه دیگر در یجنوردنیز یک چویان و ۳۰۰هزاراس گوسفندو سه مادبان را برد. سیلاب کلیه مزارع گندمو جواین قراء را ویران کردو خانه‌های ۱۵۰۰ نفر از اهالی را فروریخت. سیل زدگان در ویرانه‌ها و بیابان سرگردانند و منتظر کمک هستند. در چندروز اخیر در اغلب نقاط خراسان منجمله در گنز، قوچان و قراء اطراف نیز سیل جاری شد. سیل در پنج قریه در گز نیز ۱۴ نفر را کشت و ۴۰خانه را در قوچان خراب کرد.

- کلیه گرما بهار ایستند**

کلیه گرما به‌های خزانه دار شهر فریمان با همکاری بخشداری و اداره بهداشتی و شهربانی آن مسدودو یکی از گرما به‌ها فعلا زیر نظر دایره مهندسی بهداشت آن شهرستان در حال تبدیل خزانه به دوش می باشد.

- پدري فرزندش را در خیابان رها کرد**

ساعت ۱۰ صبح دیروز پسر کوچکی که در خیابان سرگردان بود، به پاسیان مراجعه کرد و اظهار داشت

نمای قدیمی	
	
<div><div><div><div><div><div></div><div><div>عکسی قدیمی از حرم امام رضا(ع)</div></div></div></div><div></div></div></div></div>	

بازار روز

منبع: سازمان صنعت، معدن و تجارت خراسان رضوی

کالا	قیمت(تومان)	واحد	کالا	قیمت(تومان)	واحد
گوجه فرنگی	۲۱۰۰	کیلو گرم	برنج پاکستانی درجه یک	۸۱۰۰	کیلو گرم
سیب زمینی	۱۵۰۰	کیلو گرم	روغن مایع	۵۷۵۰	بطری ۸۱۰ گرمی
پیاز زرد	۱۵۰۰	کیلو گرم	مرغ گرم	۶۸۰۰	کیلو گرم
عدس کانادایی	۵۵۰۰	کیلو گرم	گوشت گوسفندی (لاشه)	۴۵۵۰۰	کیلو گرم
لوبیا قرمز	۸۲۰۰	کیلو گرم	گوشت گوسفندی (ران بی چربی)	۵۷۰۰۰	کیلو گرم
روغن نباتی جامد	۲۷۶۰۰	حلب ۵ کیلویی			

<div><div><div><div><div></div><div><div>Nishapur</div></div></div></div><div>نیشاپور</div><div>۱۹▼۳۴▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Quchan</div></div></div></div><div>قوچان</div><div>۱۷▼۳۲▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Sabzevar</div></div></div></div><div>سبزوار</div><div>۲۳▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Dargaz</div></div></div></div><div>درگز</div><div>۲۲▼۳۴▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>TorbatHeydarieh</div></div></div></div><div>تربت حیدریه</div><div>۱۹▼۳۵▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Torbatjam</div></div></div></div><div>تربت جام</div><div>۲۳▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Taybad</div></div></div></div><div>تایباد</div><div>۲۱▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Mashhad</div></div></div></div><div>مشهد</div><div>۲۰▼۳۴▲</div></div></div>
---	---	--	--	--	---	--	---

روزنامه خراسان رضوی:
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمدسعید احدیان
سر دبیر: سیدعلی علوی
دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۰۵۱-۳۷۶۳۴۰۰

قصه‌های ناتمام
ملیحه رفیع طلب

گفت‌وگو با «مجید قناد»، پُر خاطره‌ترین عمو برای نسل‌های مختلف

۱۵۰ تا بچه دارم

«مجید قناد» خاطره مشترک چند نسل است که کودکی‌شان با اجراهای شیرین و پرشور او در بر نامه‌های مختلف تلویزیونی گره خورده است. این عمو ی دوست داشتنی هنوز در ۶۴ سالگی هم عاشقانه از اجرا برای بچه‌های می‌گوید و این که بهترین اوقات زندگی او در همین اجراهایش برای کودکان رقم خورده است. به تازگی این نوستالژی شیرین دوران کودکی به گفت‌وگو بنشینیم:

- از مدرسه تا مدرسه**

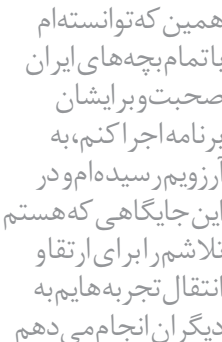
اولین اجرای قناد در سال ۶۲و در بر نامه «از مدرسه تا مدرسه» بود. خودش خاطره‌های آن سال‌ها را تعریف می‌کند: همیشه تلاش کرده‌ام تا همین قالب اجرای کودک را برای خودم حفظ کنم و از این شاخه به آن شاخه نپریم. خدا را شکر نتیجه هم گرفته‌ام. این سال‌ها همه‌اش برایم خاطره بوده‌است. اما دوست دارم از یکی از اولین تجربیات جالبم بگویم. خاطرم هست حول و حوش سال ۶۳یا ۶۴ اجرای برنامه «از مدرسه تا مدرسه» را در دست کار داشتم، یک بار به دلیل این که یکی از تماشاچیان شلوار چین پوشیده بود، مسئولان امر من را با این که تهیه‌کننده نبودم جریمه کردند. نظرشان این بود که چون مجری بودی و باید می‌دید ی و اجازه نمی‌دادی کسی شلوار چین پوشد، (خنده) خلاصه از این در دسر‌ها هم داشتیم تا به امروز رسیدیم.

- کودک را کود کانه نینیمیم**

قناد تاکید دارد که هم‌اکنون کیفیت بر نامه‌های مختص کودکان و نوجوانان کاهش یافته‌است و در بیان دلایل آن توضیح می‌دهد: پرداختن به حوزه کودکان و نوجوانان کاری گروهی است و در گذشته تمام عوامل از جمله دکوراتور، تصویر بردار، صداب‌دار، تهیه‌کننده و کارشناسان که روی متن مشاوره‌های لازم را انجام می‌دادند، دور هم جمع می‌شدند و هم فکری می‌کردند و به‌اتکای این هم فکری، پشتوانه‌ای قوی شکل می‌گرفت. از لحاظ مالی نیز صداوسیما حمایت‌های لازم را انجام می‌داد اما هم‌اکنون به دلیل حجم پخش تبلیغات در بر نامه، بارآموزشی این جنس بر نامه‌ها کاهش یافته‌و

بیشتر جنبه سرگرمی آن پُر رنگ شده‌است. البته تا اواسط دهه ۸۰ روند خوبی را در این بخش شاهد بودیم. من در آن دوران برای راهنمایی و رانندگی فعالیت‌های زیادی کردم و همیار پلیس را راه‌انداختم و تلاش کردیم فرزندانمان را در راستای نیاز‌های جامعه‌آموزش دهیم اما از آن رویکرد کم‌کم به تبلیغ چیپس و پفک رسیدیم و چون محتوایی برنامه‌ها فت کرد. وی ادامه می‌دهد: متأسفانه هم‌اکنون کودکان را در روند برنامه سازی هابمان بازی نمی‌دهیم و به‌اونگاهی کودکانه داریم. باید از خودمان بیرسیم چرا این قدر تولیدات سینمایی کودکان کم شد، در حالی که آن‌ها بخشی از جامعه مخاطب سینمایی ما هستند و اساسا نسلی را شکل می‌دهند که قرار است در آتیه سالن‌های سینمایی ما را پُر کنند اما ما از همین حالا برای آن‌ها دستان خالی است.

همین که توانسته‌ام باتمام بچه‌های ایران صحبت و برایشان برنامه اجرا کنم، به تلاش‌م را برای ارتقا و انتقال تجربه‌هایم به دیگران انجام می‌دهم

مردم من را در خیابان و کوی و برزن می‌بینند، آن قدر لطف و محبت دارند که خدارا شکر می‌کنم که هم کودک من را می‌شناسدو هم پدر و پدر بزرگ و مادر بزرگ و این‌ها سراسر انرژی است. این‌جاست که بیشتر از همیشه می‌خواهم حاصل سال‌ها تجربه را برای تلویزیون جبران کنم. نگذاریم حوزه کودک ما بدون پشتوانه بماند. بر نامه‌هایی تولید کنیم که مثل هادی و هدی برای نسل امروز ما خاطره بشوند.

- عصبانی نمی‌شوم**

قناد از خصوصیات رفتاریش بر ایمان چنین می‌گوید: اطر اقیانم تا به حال عصبانیت من را ندیده‌اند. به همه هم توصیه می‌کنم اگر کسی عصبانی‌شان کرد، جای اخم ایخندنشار کنند تا یک انرژی خوب را خلق کرده باشند. حتی در دشواری‌ها هم باید آن برق شادی در چشمانمان باشد. دنیای ما به این حس‌های خوب نیاز دارد. کسی که شمارا ناراحت می‌کند، بالاخره می‌رود اما حتی او هم از شما خاطره خوشی خواهد داشت اگر به‌رویش بخندید. وی تاکید می‌کند: تا آن‌جا که جان در بدن دارم به کودکان خدمت می‌کنم. مجری گری فقط این نیست که اجرا کنیم و برویم. حدود ۲۰ سال برنامه زنده داشتم و در آن مدت هیچ اتفاقی نیفتاد. اما وقتی از آن برنامه کنار آمدم، حواشی ایجاد شد. هر حوزه‌ای نیازمند آدم‌های کار دان و دلسوز است. کاش نگاه‌های بعضی از مادر بهار نیاز‌های حوزه کودک را اصلاح شود. وی خاطر نشان می‌کند: خوب به‌دادم ما، یک بار به آقای سمندریان که استاد من بود، گفتم هر موقع به‌روی صحنه می‌روم، تن و بدنم می‌لرزد. گفت: آفرین. بر سیدم چرا آفرین؟ گفت: چون توبه‌دور بین نگاه نمی‌کنی به هزاران هزار نفری که پشت دور بین نشسته‌اند، نگاه می‌کنی پس باید به گونه‌ای باشی که هیچ کدام را رنجانی و با تخصص کارت را اجرا کنی.

- برای نسل جدید هم «هادی و هدی» بسازیم**

از قناد در خصوص علت محبوبیت اش در بین کودکان و خانواده‌ها می‌پرسیم، به چاشنی همان بیان شیرین و مهربان، جواب می‌دهد: اگر

محبوبیتی هست به خاطر عشقی است که من در کار دارم و دیگر این که عزیزی که به من کمک کردند تا در این مسیر بهتر گام بردارم. وی نگرانی جدابیت بیشتر محتوایی است که تولیدات رسانه‌های خارجی دارند می‌گوید: باید فرزندانمان را جذب رسانه‌های داخلی کنیم در غیر این صورت به طرف ماهواره جذب می‌شوند. اگر به بچه‌یک نوع غذا بدهیم آن را می‌خورد اما دلش را نمی‌زند. از این حیث باید دقت‌ه‌ا را به درستی بشناسیم و به تناسب آن تولید محتوا انجام دهیم. البته پدر و مادر ما هم باید در باره محتوایی که فرزندانمان در معرض آن قرار دارند، حساس باشند. اما این مجری قدیمی و دوست داشتنی، از مواجهه مردم با خود در اما کن عمومی چنین تعریف می‌کند: وقتی

بریده کتاب	
	
مثل چیزی که انگار نیست، اما هست. ما می‌دانیم که هست و این ما را همیشه‌اند کی غمگین می‌کند. آند کی، ما همیشه. و ما می‌دانیم که هر گز، هیچ وقت، به تمامی شان نخواهیم بود. که هر گاه دستان را پیش رویم تا شادی را لمس کنیم - حتی از نزدیک، حتی در آغوشش هم که باشیم - انگشتانمان لای‌های نامرئی از غم را لمس خواهد کرد.	

Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

<div><div><div><div><div></div><div><div>Nishapur</div></div></div></div><div>نیشاپور</div><div>۱۹▼۳۴▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Quchan</div></div></div></div><div>قوچان</div><div>۱۷▼۳۲▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Sabzevar</div></div></div></div><div>سبزوار</div><div>۲۳▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Dargaz</div></div></div></div><div>درگز</div><div>۲۲▼۳۴▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>TorbatHeydarieh</div></div></div></div><div>تربت حیدریه</div><div>۱۹▼۳۵▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Torbatjam</div></div></div></div><div>تربت جام</div><div>۲۳▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Taybad</div></div></div></div><div>تایباد</div><div>۲۱▼۳۷▲</div></div></div>	<div><div><div><div><div></div><div><div>Mashhad</div></div></div></div><div>مشهد</div><div>۲۰▼۳۴▲</div></div></div>
---	---	--	--	--	---	--	---

چاپ‌مشهد: شهر چاپ‌خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمار تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۳۴۵۰۱

یادداشت
سید مرتضی موسویان

رئیس مرکز فناوری اطلاعات و رسانه‌های دیجیتال وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

یادداشت
سید مرتضی موسویان

اهمیت سواد رسانه‌ای در دنیای امروز کمتر از سواد خواندن و نوشتن نیست. به همان اندازه که سواد خواندن و نوشتن از ضروریات زندگی اجتماعی افراد به حساب می‌آید، سواد رسانه‌ای نیز در عصر پرتالطم اطلاعات در مواجهه با رسانه‌های گوناگون شنیداری، دیداری و نوشتاری هر روز بیش از پیش اهمیت پیدا می‌کند. در حقیقت با وجود آسیب‌ها و مضرات بسیار متنوع رسانه‌های نوظهور در کنار فرصت‌ها و فواید بی نظیر آن‌ها می‌توان به اهمیت پرداختن به این حق و آموزش سواد مربوط به آن‌ها بیشتر پی برد.

در واقع سواد رسانه‌ای شامل تحقیق، تحلیل، آموزش و آگاهی از تأثیرات رسانه‌ها (رادیو، تلویزیون، فیلم، موسیقی، روزنامه، مجله، کتاب و اینترنت)

روی افراد و جوامع به شمار می‌آید. در همین باره مخاطبان باید با فناوری‌های نوین به‌خوبی آشنا و سواد متناسب با آن مه‌یاز شده باشند. بنابر این آموزش این سواد باید سطح بندی و بر اساس آن برنامه ریزی و در نهایت مخاطبانی فعال و هوشمند، تحلیل‌گر و منتقد تحویل جامعه شود. به بیان دیگر اگر فردی از سواد رسانه‌ای برای آفرود به دانش نهفته خویش استفاده کند، می‌تواند به دانش جدید برسد، در وهله بعد باید از این سواد بهره‌برداری کند، روحیه انتقادی داشته باشد و علاوه بر نقد، بستری را برای پیش نهاد فراهم آورد چه بسا که رویکرد او به تحقق پارادایمی در این عرصه منجر شود. در واقع طبقه‌ای نخبه محسوب می‌شود که بتواند علاوه بر نقد، پیشنهاد نیز ارائه دهد و خود نیز در این عرصه صاحب ایده و نظر باشد.

حال هر چه شمار نخبگان و افراد آگاه به جوانب فضای مجازی و ویژگی‌های و مختصات و اقتضات اطلاع رسانی در جامعه افزایش یابد، خرد نیز به تبع آن در جامعه افزایش خواهد یافت. بنابر این سواد رسانه‌ای می‌تواند به مخاطبان رسانه‌ها پیام‌وز که از حالت انفعالی و مصرفی خارج شده و به معادله متقابل و فعالانه‌ای وارد شوند که در نهایت به نفع خود آنان باشد. به دیگر سخن، سواد رسانه‌ای آمیز های از تکنیک‌های بهره‌مندی موثر از رسانه‌ها و کسب بیشش و درک برای تشخیص آن‌ها، کار کردها و کیفیت محتوای تولیدی‌شان از یکدیگر است.

متأسفانه در کشور ما سواد رسانه‌ای چندان جدی گرفته نشده است و هنوز آگاهی کافی و همه جانبه‌ای از اهمیت سواد رسانه‌ای وجود ندارد و از این مفهوم به عنوان یکی از ضرورت‌های مهم و حساس در حوزه رسانه مغفول بوده ایم. علاوه بر این تأمین مالی توسعه سواد رسانه‌ای و نیز منابع لازم برای حمایت از فعالیت کلاسی، محدود و نا کافی است. این در حالی است که در بسیاری از کشورها اصول سواد رسانه‌ای را در آموزش‌های اولیه خود مدنظر قرار داده‌اند، این آموزش‌ها از دوره پیش دبستانی آغاز شده و تا دبیرستان ادامه دارد. نکته قابل توجه آن است که در این کشور هاآموزش سواد رسانه‌ای بر مبنای استاندارددهی یکسان، معین و یکپارچه انجام نمی‌گیرد بلکه متناسب با مقتضیات زمان، مکانی و همچنین شرایط خاص هر قشر بر نامه ریزی و ارائه می‌شود. بنابر این آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها و رسانه‌ها در این کشورها متولی آموزش سواد رسانه‌ای هستند و در این حوزه تاکنون بسیار موفق عمل کرده‌اند.

باید بپذیریم که ما در عصر رسانه‌ها زندگی می‌کنیم و حالا آن‌ها به جزئی جدایی ناپذیر از زندگی ما تبدیل شده‌اند و آن چه که رسانه‌ها به عنوان اطلاعات به ما انتقال می‌دهند، به اشکال مختلف بر نحوه زندگی، اندیشه و احساسات و حتی فرزندان ما اثر می‌گذارد و در رویکردی کلّی، جامعه و جریان‌های درونی آن را متأثر از خود می‌سازد. حال اگر مردم جامعه از سطح سواد رسانه‌ای نسبتاً پایینی برخوردار باشند، امکان محافظت از خود در برابر رسانه‌ها و تکنیک‌های اثر گذاری شان دشوار خواهد شد. اما در صورتی که افراد از سطح سواد رسانه‌ای بالایی برخوردار باشند، رفتارها، نگرش‌ها و احساسات آن‌ها تغییر نمی‌کند و افراد قادر خواهند بود به تدریج تعاریفی را که رسانه برای آن‌ها از دنیای اطراف ایجاد کرده‌است از بین ببرند و القات را رسانه‌ای را با عقاید و تحلیل‌های خود جایگزین سازند.

با این تفاسیر اگر بخواهیم یک سواد رسانه‌ای عمیق و وسیع در جامعه داشته باشیم و در مقابل تمامی رسانه‌ها، انسانیت و رسالت خود را حفظ کنیم و تأثیر پذیری کور کورانه از آن نداشته باشیم، باید به ابزار دانش، معرفت و بصیرت مجهز شویم. نکته حائز اهمیت آن است که در آموزش سواد رسانه ای، دولت، رسانه و نظام آموزشی به تنهایی نمی‌توانند به رشد و توسعه این مهم کمک کنند. اگر هر یک از این سازمان‌ها به طور مجرد، مستقل و جزیره‌ای بخواهند به کار خود ادامه دهند آموزش سواد رسانه‌ای امکان پذیر نخواهد بود. بنابر این آموزش سواد رسانه‌ای نیازمند همکاری همه جانبه و نظام مند دولت، نظام آموزشی، رسانه‌ها و موسسات مردم نهاد خواهد بود. برای دست‌یابی به این موضوع، تلاش همه جانبه نیاز است و جامعه خود باید بخواهد که به درستی بداند و بتواند تحلیل انجام دهد.

در عصری که رسانه‌ها در عرصه‌های مختلف سهم و نقش بسیاری دارند، آموزش صحیح و مبتنی بر هدف و برنامه‌ریزی تنها راه عبور از این مرحله و داشتن شهروندانی هوشمند خواهد بود.